

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5452/20
15.4.2021. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Ловорке Стојнов, чланова већа, у парници **тужиоца АА из ...**, ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из Београда, ул. Цара Душана бр. 66/19, против тужене **Републике Србије – Министарства одбране**, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду у ул. Бирчанинова бр. 5, ради утврђења дискриминације, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 7139/17 од 20.2.2020. године, у седници одржаној 15.4.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 7139/17 од 20.2.2020. године у ставу трећем, четвртном и петом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, **КАО НЕОСНОВАН.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду П 7139/17 од 20.2.2020. године ставом првим, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим, одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом трећим, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се утврди да је Закључком бр. 401-161/2008 од 17.1.2008. године извршена дискриминацију по основу пребивалишта тужиоца као учесника рата 1999. године. Ставом четвртим, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим, тужилац је обавезан да туженој, на име трошкова парничног поступка, плати износ од 6.000,00 динара са затезном каматом почев од извршности до исплате.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући је у ставу трећем, четвртном и петом изреке из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 386 ЗПП-а и утврдио да је жалба тужиоца неоснована.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП-а, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбеним наводима тужиоца указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је као припадник ВП ... .. био учесник рата у временском периоду почев од 25.3.1999. године па закључно до 26.6.1999. године. По основу мобилизације тужилац је имао право на тзв. “ратне дневнице” у висини утврђеној Правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије. Према списковима исплаћених накнада војним обвезницима тужиоцу су исплаћене “ратне дневнице” за период од:

- 25.3.1999. године до 31.3.1999. године, за 7 дана укупно 384,04 динара и то износ од по 49,72 динара по дану;
- 25.3.1999. године до 31.3.1999. године, за 7 дана укупно 602,00 динара и то износ од по 86,00 динара по дану;
- 1.4.1999. године до 15.4.1999. године, за 15 дана укупно 1.350,00 динара и то износ од по 90,00 динара по дану;
- 16.4.1999. године до 30.4.1999. године, за 14 дана укупно 1.260,00 динара и то износ од по 90,00 динара по дану;
- 1.5.1999. године до 15.5.1999. године, за 14 дана укупно 1.260,00 динара и то износ од по 90,00 динара по дану;
- 16.5.1999. године до 31.5.1999. године, за 15 дана укупно 1.350,00 динара и то износ од по 90,00 динара по дану;
- 1.6.1999. године до 10.6.1999. године, за 8 дана укупно 720,00 динара и то износ од по 90,00 динара по дану;
- 11.6.1999. године до 15.6.1999. године, за 5 дана укупно 400,00 динара и то износ од по 80,00 динара по дану;
- 16.6.1999. године до 25.6.1999. године, за 8 дана укупно 640,00 динара и то износ од по 80,00 динара по дану;

све у висини утврђеној Правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије.

Између Владе Републике Србије, са једне стране и Штрајкачког одбора ратних војних резервиста из општине Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађа, Дољевац, Прокупље и Блаце са друге стране, закључен је споразум дана 11.1.2008. године којим се регулише исплата помоћи наведеним неразвијеним општинама. Закључком Владе од 17.1.2008. године одређено је да се изврши пренос новчаних средстава на посебне рачуне наведених седам општина, те да се ратним војним инвалидима и резервистима из ових општина исплати новчана накнада у складу са закљученим споразумом под условом да се та лица одрекну свих потраживања у споровима који су водили пред парничним судовима.

Тужилац је поднео тужбу са захтевом да суд утврди да је Закључком бр. 401-161/2008 од 17.1.2008. године извршена дискриминацију по основу пребивалишта тужиоца као учесника рата 1999. године у односу на друге војне резервисте којима су дневнице исплаћене по основу Споразума Владе Републике Србије и Штрајкачког

одбора војних резервиста у наведеним општинама закљученог дана 11.1.2008. године.

Првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован због тога што тужилац током поступка у смислу одредбе члана 7, члана 228, члана 229, члана 230 и члана 231 ЗПП-а није доказао да је према њему као ратном војном резервисти различито поступано иако је на тужиоцу, као оштећеном, терет доказивања тврдње да се налази у истој чињеничној и правној ситауцији са резервистима који имају пребивалиште на територији општине из Споразума закљученог са туженом и Закључка Владе РС.

Како је првостепени суд одбио тужбени захтев тужиоца, то је сходно одредби члана 153 ст. 1 ЗПП-а одбијен и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и одлучено као у ставу четвртом изреке. Одлука о трошковима поступка у ставу петом изреке је донета применом одредбе члана 153 ст. 1, члана 154, члана 162 и члана 163 ЗПП-а.

Правилно је првостепени суд закључио да је неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је Закључком бр. 401-161/2008 од 17.1.2008. године извршена дискриминацију по основу пребивалишта тужиоца као учесника рата 1999. године у односу на друге војне резервисте којима су дневнице исплаћене по основу Споразума Владе Републике Србије и Штрајкачког одбора војних резервиста у наведеним општинама закљученог дана 11.1.2008. године, јер из списка несумњиво произлази да су тужиоцу за време учествовања у рату од 25.3.1999. године до 26.6.1999. године исплаћене ратне дневнице и да у том случају нема повреде права личности узроковане дискриминаторским поступањем тужене у смислу одредбе члана 21 Устава Републике Србије и члана 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у вези са чланом 1 Протокола 12 уз Конвенцију.

Дискриминација представља свако неоправдано прављење разлике, или неједнако поступање у односу на лица или групе и чланове њихових породица или њима блиска лица, на отворен или прикривен начин које се заснива на било ком основу као што су раса, држављанство, национална и верска припадност, језик, пол, политичко убеђење и слично, а заштита од дискриминације представља право личности загарантовано чланом 21 Устава РС и чланом 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода која се непосредно примењује на основу члана 145 став 2 Устава РС.

Споразум и закључак којим су одобрена средстава за исплату се односи на ратне војне инвалиде и припаднике резервног састава војске, који су имали право на исплату ратних дневница по одредбама Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије. Тужиоцу су исплаћене тзв. ратне дневнице у складу са Правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Југославије за период мобилизације што је тужилац потврдио својим потписом на исплатним списковима, а другачију чињеницу тужилац, на коме је као оштећеном био терет доказивања, није доказао током поступка, па су и наводи жалбе у том делу неосновани.

Ради свега наведеног, на основу одредбе члана 390 Закона о парничном поступку

одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка, јер је иста донета правилном применом одредбе члана 153, члана 154, члана 162 и члана 163 Закона о парничном поступку.

Одлука о трошковима другостепеног поступка је донета на основу одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку, имајући у виду успех тужиоца у поступку по жалби.

**Председник већа-судија
Марина Јакић, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић